

stillet, ikke gav Anledning til de Beklagelser, som ere fremkomne derover, idet de i Virkeligheden ikke gjorde Finantsloven for i Aar saa meget slettere end den, der blev vedtaget i Fjor. Vi ere ikke saa heldige endnu at have naaet til at faae den trykte Gjengivelse af det Foredrag, som det ærede Medlem holdt for 3 Dage siden, og jeg er derfor ikke ganske sikker paa, at jeg kan gjengive de Tal nøiagtigt, som fremkom fra ham, men jeg tror, at hans Hovedresultat var dette, at naar man holdt § 27 for sig og sammenlignede §§ 12—26 paa det foreliggende Finantslovsforslag med de tilsvarende Paragrafer paa den for indeværende Aar gjældende Finantslov, vilde man ikke for disse Paragrafers Vedkommende finde nogen væsentlig ringere Bevilling i Aar end i Fjor, medens der derimod paa § 27 ganske vist var en Nedsættelse af omtrent 1,800,000 Kr. — tror jeg, det var. Jeg har som sagt ikke det ærede Medlems Tal liggende for mig, men det var vistnok i Hovedsagen omtrent dette. Jeg tror imidlertid, at det ærede Medlem herved har overset to væsentlige Momenter. Det ærede Medlem tog Hensyn til, at i Aar Udgifterne til Sindsfygeanstalterne, som tidligere kun vare opførte som Forstrib og Laan, nu ere blevne opførte som Statsudgifter paa § 20, og fradrog derfor dette Beløb ved Sammenligningen, hvad man selvfølgelig ogsaa maa, men, saavidt jeg hørte — jeg tør ikke sige det med Bestemthed — glemte det ærede Medlem, at man ligeledes maa afdrage paa § 26 de 800,000 Kr. til Opførelse af en ny Sindsfygeanstalt, der ogsaa er en Følge af den i Fjor vedtagne Lov, og som altsaa falder udenfor Sammenligningen med den tidligere Finantslov. Dertil kommer yderligere et andet Moment, som jeg heller ikke tror, at det ærede Medlem tog Hensyn til, og det er, at hele Bevillingen til Rystfiktionsarbejder er udfødt til 3die Behandling. Dette er Grunden til, at der her ikke foreligger noget Ændringsforslag om at nedsætte det foreslaaede Beløb. Hvor meget der vil blive bevilget ved 3die Behandling, er det jo umuligt forud at vide, men jeg antager, at vil man gjøre en Sammenligning med Finantsloven for i Fjor, vil det være rigtigt at gaa ud fra, at der paa denne Konto vil blive bevilget omtrent det samme Beløb som i Fjor uden i mindste Maade derved at foregribe Spørgsmaalet. Jeg tror, at vil man anstille Sammenligningen rigtig paa de andre Konti, maa man gaa ud fra denne Forudsætning, men i saa Tilfælde bliver Resultatet, at der i Aar paa §§ 12—26 bliver bevilget mellem 6 og 700,000 Kr. mindre end i Fjor, og derhos paa § 27 om-

trent 1,850,000 Kr. mindre end i Fjor, saa at det i Alt bliver omtrent 2½ Mill. Kr. mindre, end der er vedtaget for indeværende Aar. Nu fremhævede det ærede Medlem selv, at Flertallet var gaaet for vidt, og at der efter hans Forslag skulde bevilges 2—3 Mill. Kr. mere, men jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Forholdet altsaa bliver det, at det ærede Flertal maa lægge 2½ Mill. Kr. til den Bevilling, der vil fremkomme som Resultat af denne 2den Behandling blot for at naae til en Finantslov, der giver det samme Beløb som i Fjor, og hvis jeg ikke husker meget feil, var det den Finantslov, som det ærede Medlem selv betegnede som en „barberet Buddel“. Jeg tror dog ikke, at man kan blive ved Aar efter Aar at vedtage saadanne Finantslove, om det end kan gaa for et enkelt Aar, thi, det maa jo ogsaa erindres, at der paa de forskjellige Punkter stadig vil blive stigende Krav — det følger jo allerede ganske simpelt af Befolkningens naturlige Tilvæxt, medens denne paa den anden Side ogsaa bidrager til at forøge Statens Indtægter, og man maa derfor naturligen gaa ud fra, at der paa hvert Aars Finantslov snarest maa blive en Tilvæxt baade af Indtægter og Udgifter i Forhold til det foregaaende Aar. Naturligvis skaar det ikke til for hvert Aar, thi, som fremhævet af det ærede Medlem og det med Rette, kan der være Svingninger i Indtægterne, og i et enkelt Aar kunne de gaa ned, men tager man Gjennemsnittet for en længere Tid, vil man finde, at Indtægterne have været stigende endog i langt stærkere Forhold end Befolkningen, og det er derfor neppe saa urimeligt, om man gik ud fra, at Udgifterne ogsaa tilstog i omtrent tilsvarende Forhold, som Befolkningen tilstog. Men gaar man ud herfra, hvilket vil sige med omtrent 1 pCt. om Aaret, vil denne omtrent 1 pCt. af de 40 Millioner, som ere bevilgede paa §§ 12—26, andrage omtrent 400,000 Kr., saa at man kommer til det Resultat, selv om man ikke holder noie paa det Tal, at der maatte bevilges mellem 2 og 3 Mill. Kr. mere, end der er foreslaaet af Flertallet for at naae til en Finantslov, der kunde siges blot at stilles ved Siden af den for indeværende Aar vedtagne. Det ærede Medlem mente nu imidlertid, at der heller ingen Grund var til særlig paa § 27, som netop i Dag omhandles, at gaa til saa store Bevillinger som dem, der ere forlangte til Jernbanerne, idet han gjorde gjældende, at det var paa Tide her at tage Hæb i Seilene og indstrænke Bevillingerne. Han fremhævede, at jo flere Millioner der bleve bevilgede til Jernbanerne, desto mindre bleve Indtæg-